

РЕШЕНИЕ

№ 3835

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **2486** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Н. И. Я. от [населено място], подадена чрез адв.Л. С. П. от АК - П., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000583/08.02.2022г. по чл.171, т. 1 б.“б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане, издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор в СДВР- отдел „Пътна полиция“. С жалбата се иска прогласяване на нищожност на заповедта, поради липса на компетентност на органа, който я е издал. Развити са и доводи за нейната незаконосъобразност, като неотговаряща на изискванията за форма на административния акт по чл.59 ал.2 т.4 от АПК, доколкото същата не съдържа ясно и пълно изложение на фактическите обстоятелства, наложили издаването ѝ, както и поради непосочване на датата, на която се твърди, че са извършени действията, довели до издаване на заповедта.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява от адв. П. от П., която поддържа жалбата и моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка, като незаконосъобразна. Представя подробни писмени бележки, в подкрепа на доводите в жалбата. Не претендира разноски.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява

и представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено от фактическа страна следното:

На 02.02.2022г. срещу жалбоподателя Н. И. Я. е съставен Акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия ГА с бл.№ 368550 от 02.02.2022г., от младши автоконтрольор при СДВР, отдел „ПП“, от съдържанието на който се установява, че на 02.02.2022 г. около 17:05 часа в [населено място], на бул.Ц. шосе, локал за 4-ти километър, с посока на движение от [улица]към Пл. на авиацията, жалбоподателят управлявал лек автомобил м. "М. С320" с рег. [рег.номер на МПС], собственост на С. Н. С., като при извършената му проверка отказал да бъде изследван за употреба на алкохол с техническо средство А. Дрегер. На жалбоподателя бил издаден талон за изследване № 080307 за явяване до 45 минути от връчването на талона за изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта в УМБАЛ "Света А." [населено място]. Жалбоподателят подписал и получил талона в 17.30 часа същия ден. Със съставения АУАН е прието, че той е осъществил нарушението по чл.174 ал.3 пр.1 от ЗДвП, на нарушението по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП - с оглед не носенето на СУМПС и на контролен талон, както и на нарушението по чл.15 ал.6 от ЗДвП - доколкото се е движил по пътна лента, сигнализирана за движение само на ПС от редовните линии за обществен превоз на пътници.

Издаденият АУАН е връчен на Н. Я. на 02.02.2022г. срещу подпис.

На 08.02.2022г. административния орган издал оспорваната заповед, приемайки, че в [населено място], около 17.05 часа на [улица]-ти километър, от [улица]към Пл.на авиацията, Н. Я. е управлявал горепосочения лек автомобил и при извършената му проверка е отказал да бъде проверен с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издавания въздух, за което му е съставен АУАН на 02.02.2022г. серия ГА с бл.№ 368550. Със заповедта, на основание чл. 171 т. 1 б. "б" от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ)- временно отнемане на свидетелството му за управление на МПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, смчитано от датата на отнемане.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 24.02.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед представлява мотивиран административен акт, съдържащ изложение на фактическите обстоятелства, които правилно са отнесени към хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Те са изложени в обем, позволяващ да се изведе волята на административния орган и да се разбере ясно и безпротиворечиво какво административно нарушение е извършил нарушителя и какви са неговите

съставомерни елементи като изпълнително деяние, време и място на извършване. ЗППАМ е издадена от компетентен орган, с оглед разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и приетите като доказателство по делото заповед № 8121з -1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 513з -1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, определяща кои лица могат да налагат ПАМ по ЗДвП .

Съдът намира и че оспорената заповед е издадена и в изискуемата от от закона форма. Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визириани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица . Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административнонаказващия орган, съобразно преследваната от закона цел.

Съгласно чл. 171, ал. 1 т. 1 б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по реда на ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. Приложеният по делото АУАН, съставен на жалбоподателя, е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма и ред, с оглед на което е валидно доказателство, обвързващо съда по отношение на установеното в него от фактическа страна. Доказателствената сила на посочения АУАН не е оборена от страна на оспорващия, вкл. и констатациите му, че на посочените в акта дата и час е управлявал описаният лек автомобил и е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство.

Съдът, констатира, че в оспорената заповед се съдържа в достатъчна степен описание на фактическите основания за издаването й.. Освен, че е посочен номера на издадения и връчен на жалбоподателя АУАН, съдът, противно на доводите в жалбата, констатира и съвпадение в описанието на мястото на извършване на нарушението във вр. с посочения пътен участък и посоката на движение на жалбоподателя. Вярно е, че в заповедта за прилагане на ПАМ не е посочена датата на която са извършени действията на жалбоподателя, довели до основанието за прилагане на ПАМ, но в

същата изрично е посочено, че за описаните действия на водача е съставен АУАН, със съответната серия и бланков номер и дата.

Както многократно е сочено и в константната съдебна практика, мотивите на административният акт, могат да се съдържат в друг акт, предхождащ оспорения. Поради това съдът намира, че оплакването на жалбоподателя, че заповедта не съдържа ясно и пълно описание на фактическите обстоятелства, довели до издаване на процесната заповед с оглед непосочване на датата на извършване на действията на водача, е неоснователно - заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, т.к. в заповедта са посочени фактическите и правни основания за издаване на акта и не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаването ѝ, довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя.

Съдът не споделя доводите в жалбата и за непълно описание на фактическите обстоятелства на извършване на нарушението, с оглед непосочване в същата дали с издадения талон за изследване жалбоподателят се е явил в здравното заведение, дали е кръв и какъв е резултата от изследване на кръвната проба. Както бе посочено по-горе в настоящето решение - заповедта за прилагане на ПАМ е издадена в хипотезата на отказ на водача да бъде проверен с техническо средство, който отказ е едно от основанията за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171 т.1 б."б" от ЗДвП.

С оглед на гореизложеното съдът намира оспорения административен акт за законосъобразен, а жалбата срещу него за неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 66 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. Я. от [населено място], подадена чрез адв.Л. С. П. от АК - П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000583/08.02.2022г. по чл.171, т. 1 б."б" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане, издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор в СДВР - отдел „Пътна полиция“

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: